

Espanya només acull el 13,7% dels refugiats compromesos

La Unió Europea incompleix en més d'un 70% els compromisos amb els demandants d'asil | La Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat denuncia que el programa de repartiment de persones ha estat un "frau estrepitós"

Manifestació «Volem acollir» a Barcelona. Foto: Adrià Costa

Dos anys després de comprometre's a repartir-se 120.000 refugiats atrapats als camps de Grècia i Itàlia i acollir-ne directament des del Líban o Jordània, els estats europeus només han acollit un 30% dels sol·licitants d'asil. I Espanya està molt per sota, i és que l'Estat només ha complert el 13,7% dels seus compromisos d'admetre refugiats, segons informa ACN.

El gruix dels que estan per acollir segueixen desprotegits, una dada que posa en evidència el "frau estrepitós" d'aquest programa, segons denuncia la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR) que afegeix que la UE només ha aconseguit traslladar "una de cada quatre persones". En la mateixa línia, Amnistia Internacional fa una crida als governs europeus perquè "intensifiquin els seus esforços" per a complir les seves respectives quotes en el marc del pla de reubicació, i demana que "acceptin a persones amb necessitats de protecció a través d'altres mitjans", com ara les vistes de treball i la reunificació familiar. El govern espanyol, senyala l'organització, només ha complert amb el 13,7% de la seva quota; tan sols 1.279 persones de les 9.923 que va establir la UE.

Segons dades publicades per la Comissió Europea (CE) el passat 6 de setembre, les persones reubicades des del setembre del 2015 arribarien a les 28.000. Una xifra molt llunyana de les 98.255 que la UE s'havia compromès a reubicar des d'Itàlia i Grècia. Durant aquests dos anys, tampoc s'ha assolit l'objectiu mínim d'acollir directament a 22.504 refugiats des de fora de la UE.

Els principals motius del fracàs

La Comissió Espanyola d'Ajuda al Refugiat (CEAR) i la CCAR, han publicat un informe on es recullen els principals motius que explicarien el fracàs dels acords de reubicació. El primer de tots seria el conegut "criteri de la nacionalitat", una limitació a la reubicació de persones de nacionalitats que superin una taxa de reconeixement internacional d'un 75% de mitjana al conjunt dels Estats Membres, condició que ha suposat "deixar fora del procés a milers de persones arribades des de països com ara l'Afganistan, Iraq, Sudan o Nigèria" assenyalen.

Segons la CEAR i la CCAR, un altre motiu del fracàs de la UE seria el pacte amb Turquia. El 20 de març de 2016, va entrar en vigor un acord per a reduir les arribades irregulars a les illes gregues a través d'aquest país. Turquia es va comprometre a readmetre a totes les persones que arribessin de manera irregular a Grècia demanant asil, tancant d'aquesta manera la ruta marítima als refugiats.

Blanca Garcés-Mascareñas i Elena Sánchez-Montijano, dues investigadores del Centre d'Informació i Documentació Internacionals a Barcelona (CIDOB), apunten en un article que "els crítics de l'acord argumenten que l'externalització de la protecció internacional a un país com a Turquia és il·legal". "Alguns tribunals grecs han aturat ordres d'expulsió amb aquest mateix argument", assenyalen. Ara bé, una anàlisi de l'Eurostat, l'oficina d'estadística de la UE, afirma que els sol·licitants d'asil han disminuït en un 54% durant el segon trimestre del 2017 en relació amb l'any passat.

La "falta de voluntat política" és un altre motiu que donen la CEAR i la CCAR pel fracàs dels acords. Just abans del pacte entre la UE i Turquia, les fronteres internes dels Balcans es van començar a tancar per impedir el flux de refugiats. Segons apunten Garcés-Mascareñas i Elena Sánchez-Montijano, durant el 2015, Eslovènia, Macedònia, Sèrbia i Croàcia van limitar l'entrada a ciutadans siris, iraquians i afgans. El 2016, la frontera de Macedònia es va tancar definitivament i l'anomenat "passadís" cap al centre i nord d'Europa es va convertir en un altre "mur infranquejable".

Segons apunten la CCAR i la CEAR, els països de la UE "semblen haver deixat de costat el dret d'asil i la responsabilitat cap a les persones que fugen de la guerra i la persecució". A més, aquesta falta de voluntat política estaria relacionada amb una altra de les raons que, segons les dues organitzacions, ha influït en el no compliment de les quotes: "les condicions restrictives" i els "requisits inflexibles" que molts països han instaurat durant l'acollida.

Crida a continuar amb la reubicació

En resposta a la finalització del programa de reubicació de refugiats, Ska Keller, presidenta del grup europarlamentari dels Verds/EFA, ha fet una crida perquè la reubicació continuï. "La Comissió Europea no pot permetre als Estats Membres que eludeixin la seva responsabilitat compartida", ha criticat Keller en un comunicat. A més, ha suggerit que el compliment dels acords prossegueixi fins que hi hagi un "sistema permanent de solidaritat". L'eurodiputada també ha demanat a la Comissió que continuï presentant "procediments d'infracció" contra Polònia, Hongria i la República Txeca; tots ells, països acusats de "boicotejar" la reubicació.

En aquesta línia, el Tribunal de Justícia de la UE ja va afirmar, el 6 de setembre, que Hongria i Eslovàquia no poden negar-se a reubicar refugiats i va fer menció al Tractat de Funcionament de la Unió Europea (TFUE). Aquest, permet a les institucions adoptar totes les mesures provisionals necessàries "per fer front de manera efectiva i ràpida a una situació d'emergència caracteritzada per

l'afluència sobtada de persones desplaçades".